24/11/2019

Τελέστηκε το μνημόσυνο «των Έξι» στον Χολαργό

/ Ενορίες

Το καθιερωμένο μνημόσυνο των έξι θεωρούμενων ως υπεύθυνων για τις συνέπειες της Μικρασιατικής Εκστρατείας, οι οποίοι εκτελέστηκαν στο σημερινό πάρκο του Τιμίου Σταυρού και το οποίο τελείται κάθε χρόνο την πρώτη ή τη δεύτερη Κυριακή μετά την ημερομηνία της εκτέλεσης (15/11/1922), πραγματοποιήθηκε το πρωί της Κυριακής 24 Νοεμβρίου 2019 στο χώρο των μνημείων, δίπλα από το παρεκκλήσιο της Αναστάσεως.

Παρουσία μεταξύ άλλων του Δημάρχου Παπάγου-Χολαργού, Ηλία Αποστολόπουλου, του Αντιδημάρχου Τεχνικών Έργων, Ποιότητας Ζωής & Παιδείας, Μιχάλη Τράκα και της Κοινοτικής Συμβούλου Χολαργού, Ισμήνης Παραδέλλη-Μπόγρη, ο προϊστάμενος του Ι.Ν. Τιμίου Σταυρού, Αρχιμανδρίτης Συμεών Καλοπαναγιώτης, τέλεσε το μνημόσυνο των Γεώργιου Χατζηανέστη, Δημήτριου Γούναρη, Νικόλαου Στράτου, Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη, Γεώργιου Μπαλτατζή και Νικόλαου Θεοτόκη, 97 χρόνια μετά την εκτέλεσή τους στο ίδιο σημείο.

Για όσους δεν το γνωρίζουν, την 28η Νοεμβρίου 1926, μετά από τετραετή απαγόρευση, έλαβε χώρα το πρώτο πάνδημο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής των έξι τυφεκισθέντων. Αργότερα, όταν οι αντιθέσεις καταλάγιασαν, μέλη των οικογενειών των τυφεκισθέντων και άλλοι φίλοι τους σκέφτηκαν να ανεγείρουν μικρή εκκλησία στον τόπο της εκτέλεσης.

Έτσι, τη 17η Νοεμβρίου 1934 (επέτειο των 12 ετών από την εκτέλεση), ξεκίνησε έρανος στα γραφεία των εφημερίδων «Καθημερινή» και «Βραδυνή», με σκοπό την αγορά της ευρύτερης περιοχής του χώρου της εκτέλεσης, την εκεί ανέγερση ναΐσκου και τη δημιουργία δασυλλίου πέριξ αυτού. Μέχρι τον Μάρτιο του 1935 είχαν συγκεντρωθεί πάνω από 1,6 εκατομμύρια δραχμές και έτσι αγοράστηκε τότε έκταση, 12 περίπου στρεμμάτων, περιβάλλουσα το κορυφαίο σημείο του δράματος. Ακολούθησε αναδάσωση και το Νοέμβριο του 1935 τέθηκε ο θεμέλιος λίθος του Ναού από τον τότε αρχηγό του Λαϊκού Κόμματος, Παναγιώτη Τσαλδάρη.

Η οικοδομή, Βυζαντινού ρυθμού, με σχέδια του Αναστάσιου Ορλάνδου, περατώθηκε στο τέλος του 1937. Η Αγιογράφηση έγινε δια χειρός Δημήτριου Πελεκάση, το σύνολο δε της εσωτερικής διακόσμησης περατώθηκε λίγους μήνες πριν την έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου, τον Ιούλιο του 1940. Καμία επιγραφή δεν τοποθετήθηκε εσωτερικά ή εξωτερικά του Ναού, η οποία να δηλώνει το λόγο της ανέγερσής του.

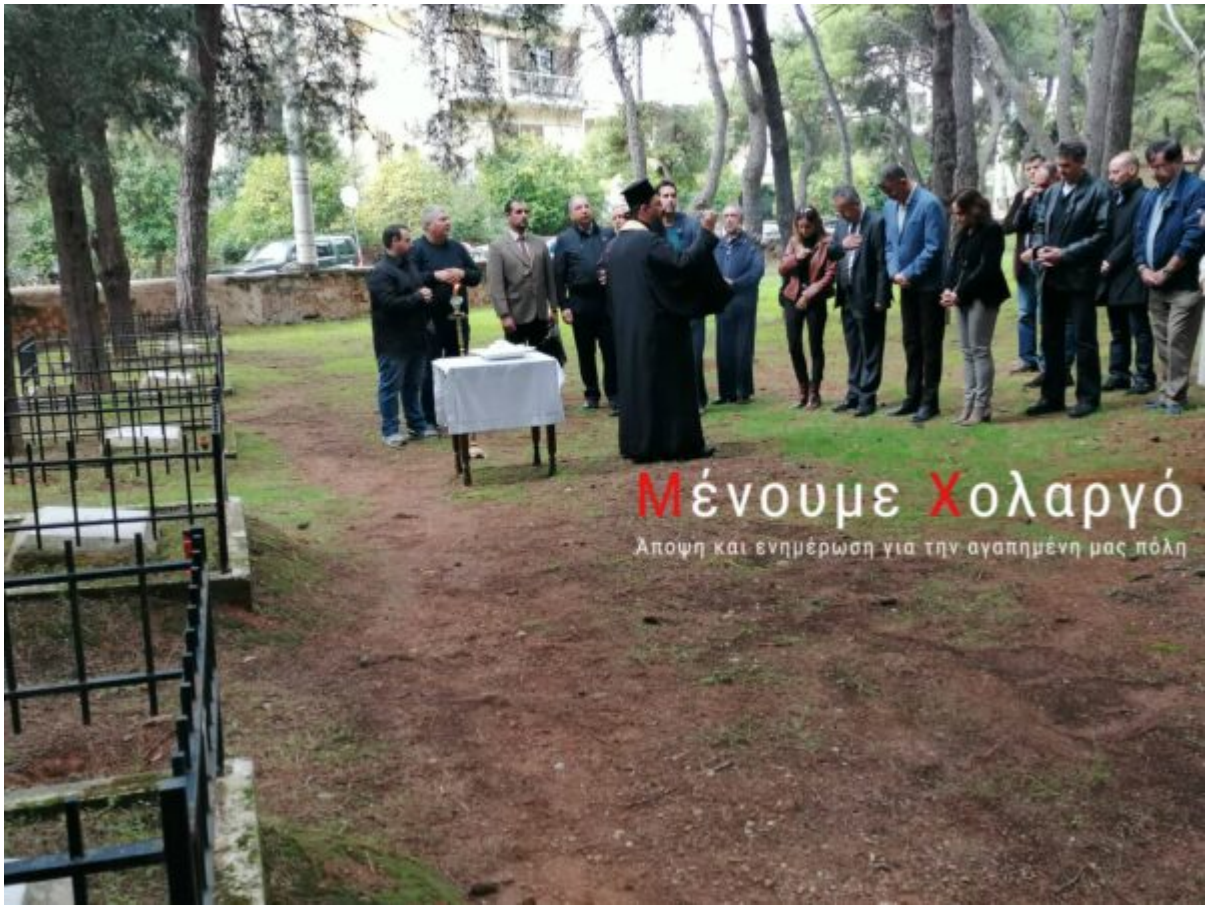

Ενδιαφέρουσα είναι η «εικόνα της περιοχής του Ναού», την οποία βλέπει ο συγγραφέας-βιογράφος ενός εκ των εκτελεσθέντων, σε χρόνο κάπου προς το τέλος της δεκαετίας του 1940, μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1950:

«Τα έξι κυπαρίσσια και τα πεύκα υψώθηκαν και γύρω από το Ναό δημιούργησαν άλσος. Οι οικίες του συνοικισμού Χολαργός επεκτάθηκαν προς το μέρος αυτό και μία μικρή οδός τις χωρίζει από το χώρο της εκκλησίας. Τους χειμερινούς μήνες βασιλεύει ερημιά και μόνο μικρά πτηνά πετούν τιτιβίζοντας και ερευνώντας για σπόρους. Κάποτε, στέκονται για λίγο ώστε να ξεκουραστούν στις απέριττες πλάκες, αμέριμνα. Με τα πρώτα, όμως, μηνύματα της άνοιξης, ο ήλιος στέλνει την εαρινή ευλογία και η πολλή γύρη γέρνει τα κλαδιά των κυπαρισσιών. Ο άνεμος τη μεταφέρει στην καλή αττική γη. Τότε, στο αλσύλλιο αυτό -από τα ελάχιστα που κοσμούν τους αθηναϊκούς συνοικισμούς- ξεχύνεται αμέριμνα ο παιδόκοσμος του προαστίου και, ίσως λόγω της μικρής εκκλησίας, δεν θορυβεί. Ησυχία ειδυλλιακή βασιλεύει στον τόπο αυτό».

Ο Ναός καθιερώθηκε ως εκκλησία «της Αναστάσεως», αλλά είναι γνωστή και με το όνομα η εκκλησία «των Έξι». Μέχρι τη δεκαετία του 1950 υπήρξε ένας από τους λίγους ενοριακούς Ναούς του Χολαργού. Αργότερα, στο χώρο του αλσυλλίου

ανεγέρθηκε και ο Ιερός Ναός της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, ο οποίος, έκτοτε, αποτελεί τη βασική εκκλησία της ενορίας και στον οποίο ανήκει δια νόμου το σύνολο του πάρκου.

ΠΗΓΗ